

Tempo Doeloe, vroegere tijd, is een korte beschrijving door Gerrit van Faassen van het "Indië-leven" van enkele veteranen. In dit verhaal staat Ep Altena, geboren en getogen aan de Kanaalweg-Oost aan de Hoogenweg, centraal.

De militaire loopbaan van Altena begon in het barakkenkamp in Eibergen. Het eerste karweitje dat hij moest doen na aankomst was het volstoppen van een strozak bij de boerderij aan de overkant van de weg. Wie hem het rondst had gestopt had later het mooiste matras. Na de jaarwisseling 1946/1947 werd Ep ingedeeld bij de AAT, de Aan- en Afvoertroepen. Hij moest naar de Knoopkazerne in Utrecht om te leren autorijden. "Het was een koude winter en we zaten met vier leerlingen op een wagen, drie in de bak en één achter het stuur. Maar ach, we waren wel wat gewend, want in de kazerne had je 's morgens ook sneeuw op je dekens liggen", aldus Altena. De chauffeurs uit Utrecht werden in Kampen samengevoegd met de hospikken en van daaruit ging het op 9 juli per militaire trein naar Amsterdam, voor de reis naar Indië. Belawan op Sumatra was de eerste bestemming. Omdat de haven tijdens de Tweede Wereldoorlog was dichtgeslibd kon de Nieuw Holland niet binnenvaren zodat de militairen met landingsboten van boord werden gehaald. Van Belawan reisden de militairen per trein naar Medan. Na vier dagen moest Altena al naar een buitenpost, samen met een andere chauffeur en een verpleger. De ene chauffeur reed op de ambulance, de ander op de waterwagen. Wie niet meteen naar een buitenpost ging, moest naar de rijschool. "Na verloop van tijd werden we afgelost en moesten wij naar de rijschool, want eigenlijk reden we zonder rijbewijs. Maar er zal wel een tekort aan chauffeurs zijn geweest, dat we zonder papieren toch moesten rijden", aldus Altena.

Met de Tweede Politie Actie vertrok Altena op tweede kerstdag 's morgens met het eerste konvooi naar Sibolga, een weg van 66 kilometer lang door een bergachtig terrein, berucht en gevreesd om zijn 1400 bochten. "Op dat traject kreeg je bijna altijd vier keer vuur. Na aankomst in Sibolga waren er vier soldaten gesneuveld. Kwam je over de weg en zaten er mensen in de kampong rustig bij de tafel, dan kreeg je geen vuur maar als je geen mens zag, dan kon je er wel op rekenen", aldus Ep Altena. Hierna vertrok Altena richting Padang Sidempoean, een plaats die later werd bereikt dan was gedacht, want halverwege liep men vast doordat een brug was vernield. Na een oponthoud van acht dagen kon men pas verder reizen. Padang Sidempoean was het verste punt waar Altena tijdens de Politie Actie is geweest, zo'n 400 kilometer van Medan. Toen de actie was afgelopen en Altena naar zijn basis terugkeerde heeft hij de tijd tot zijn terugkeer doorgebracht met het maken van konvoiritten van Padang naar Medan en terug en ritjes in de omgeving van Medan. Op 24 maart 1949 vertrok Altena uit Medan. Per KPM boot reisde hij via Belawan naar Batavia. "Tijdens het afscheid in de haven van Belawan cirkelden twee Mustangs boven de boot die allerlei stunts uithaalden. Ze waren daar om hun commandant uit te zwaaien. Voor onze ogen raakte één met de vleugel het water en ging kopje onder. Later in Batavia lazen we dat de piloot was verdronken", aldus Altena. Op 1 april vertrok Altena naar Nederland, waar hij op 24 april aankwam. "Toen we in Amsterdam aankwamen had het daar 's morgens nog gesneeuwd. Dat was wat anders dan onder de tropenzon", zo besluit Altena zijn verhaal.